

دوره غیبت، دوره محرومیت از امام نیست/ شرایط ظهور حضرت ولی عصر(عج)

یک کارشناس دینی در مورد مسئله غیبت امام زمان گفت: مسأله غیبت مسأله محرومیت از امام نیست، بلکه مسأله محدودیت ارتباط است.

یک کارشناس دینی در مورد مسئله غیبت امام زمان گفت: مسأله غیبت مسأله محرومیت از امام نیست، بلکه مسأله محدودیت ارتباط است.

خبرگزاری مهر، گروه دین و اندیشه_محمد بحرینی: نهم ربیع الاول سالروز آغاز امامت حضرت ولی عصر منجی عالم بشریت است. در گفتگو با چند کارشناس دینی نگاهی به مسئله امام زمان و ظهور در عصر حاضر خواهیم داشت.

حجت الاسلام علی قهرمانی در گفتگو با خبرنگار مهر پیرامون مظلومیت ائمه از جمله امام زمان گفت: هر چه در میان ائمه به امام زمان نزدیک تر می شویم مظلومیت بیشتری را در شهادت امامان شاهد هستیم و آن چه که بیشتر موجب این مظلومیت است کم بصیرتی مردم و شیعیان و از هم پاشیدگی نظام شیعه است. سال های سال این روند وجود داشته است یعنی کمی جمعیت و کم بصیرتی عموم افراد و عدم انسجام و همبستگی. این مشکلات همیشه موجب مظلومیت ائمه بوده است و می توان گفت از دلایل اصلی غیبت صغری و کبری حضرت مهدی(ع) نیز همین است. فردی از امام صادق(ع) می پرسد که چرا قیام نمی کنید؟ ایشان می فرمایند اگر افراد کافی که بتوانند نظام مند باشند و کار تشکیلاتی انجام دهند وجود داشت قیام می کردم.

گروهی نیز دوران کنونی را ظهور صغری می نامند. مانند جریان احمد الحسن یا جریاناتی که مدعی یمانی و خراسانی اند. این ها می گویند ظهور اتفاق افتاده ولی حضرت مهدی (ع) امکان ظهور کامل یا ظهور کبری را ندارد. البته تعبیر ظهور صغری مربوط به ادبیات شیعه است و به معنای ظهور علائم قطعی و مقدمه ساز ظهور است. مثل انقلاب اسلامی، بیداری اسلامی و انقلابات اسلامی منطقه و مواردی از این دست

مدیر موسسه ندای فطرت در ادامه پیرامون آسیب شناسی از جریانات فعلی مهدویت عنوان کرد: برخی جریانات انحرافی مثل جریانات بهائی و سنتی می گویند مهدی(ع) ظهور کرده است و در دوران پس از مهدی(ع) و در دوران ختم دین هستیم و دوران کنونی دوران آزادی بشر و مباحثی از این دست است. گروهی نیز دوران کنونی را ظهور صغری می نامند. مانند جریان احمد الحسن یا جریاناتی که مدعی یمانی و خراسانی اند. این ها می گویند ظهور اتفاق افتاده ولی حضرت مهدی(ع) امکان ظهور کامل یا ظهور کبری را ندارد. البته تعبیر ظهور صغری مربوط به ادبیات شیعه است و به معنای ظهور علائم قطعی و مقدمه ساز ظهور است. مثل انقلاب اسلامی، بیداری اسلامی و انقلابات اسلامی منطقه و مواردی از این دست.

عضو هیئت مدیره انجمن سواد رسانه ای طلاب افزود: بنابراین می بینیم که این بحث در تفکر شیعه را مصادره کرده اند و با ادبیات دیگری آن را بیان می کنند. می گویند امام زمان ظهور صغری انجام داده یا طی یکی دو سال آینده انجام خواهد داد. معلوم می شود جزو کسانی هستند که وقت تعیین می کنند که در روایت داریم کذب الوقاتون. یک گروه هم هستند که نگاه شان مانند انجمن حجتیه است که هنوز هم این نگاه رایج است. این ها می گویند در مورد نشانه های ظهور یک اتفاقات بدی قرار است بیفتد. تشخیص شان این است که اتفاقات بدی که گفته شده مربوط به زمان ظهور است را باید انجام دهند. گرایش به بدی را بهانه می کنند چون این اتفاقات در آخرالزمان خواهد افتاد.

وی ادامه داد: گروهی هم خیلی به علائم ظهور توجه می کنند و به ظاهر روایات می پردازند و هر علامتی را نشانه ظهور می دانند. اگرچه نشانه ها در جایگاه خودش مهم هستند و بررسی این نشانه ها اهمیت دارد اما نه به این معنا که نشانه گرا باشیم. یعنی هر نشانه ای اتفاق افتاد بگوییم به دنبال این ظهور رقم خواهد خورد. نگاهی هم وجود دارد که امام زمان را به عنوان یک انسان وارسته و فردی که قرار است ارتباط معنوی فردی با او پیدا کنیم معرفی می کند. در حد یک کسی که قرار است به ما حاجتی بدهد. بلاتشبییه اگر بخواهم با ادیان دیگر مقایسه کنم مثل برخی از این معابدی که هندوها دارند یا برخی ادیان دیگر که افراد برای گرفتن حاجت به آن جا می روند و نذر و نیاز می کنند. این نگاه در کشور خودمان در میان بخش کوچکی از کسانی که مثلاً به جمکران چنین نگاهی دارند و مردم را هم دعوت می کنند که به جمکران بیایند صرفاً برای این که یک ارتباط معنوی با امام زمان بگیریم و حال معنوی مان خوب شود وجود دارد. در صورتی که جایگاه امام زمان (عج) این نیست.

علی قهرمانی افزود: اما یک نگاه هم این است که امام زمان (عج) را یک حجت شرعی از جانب خدا می داند که تکلیفی بر دوش دارد. این تکلیف با مسأله انتظار آمیخته شده است. انتظار خود امام زمان و انتظار کسانی که منتظر ظهور امام زمان هستند. برای شکل یافتن یک آمادگی جهانی و یک فهم و شعور و رشد در راستای یک حرکت جهانی. کسانی را می بینیم که امام زمان را قبول دارند، او را حجت خدا هم می دانند ولی مسأله ظهور را پدیده ای در داخل شیعیان می دانند. این ها طعمه شیادان می شوند. این ها اتفاقاً در بین مذهبی ها و هیئتی ها هستند. مثلاً فکر می کنند امام زمان قرار است در قم و در جمکران ظهور کند. مواردی هم داشتیم که مثلاً فردی بعد از ظهر سه شنبه در جمکران به یاران خودش گفته بیاید و می خواسته از آن جا ظهور بکند. این نگاه های انحرافی و غلط به این خاطر است که امام زمان خوب شناخته نشده است.

وی سپس عنوان کرد: اما نگاه درست و جامع این است که مسأله ظهور را جهانی بدانیم و تکلیف امام زمان را در گستره وسیع جهانی می داند. او را امامی بر حق در همه عالم می داند. همچنانی که همه ائمه این گونه بودند ولی شرایط جامعه و ظرفیت فهم مردم و اقتضاعات زمانه این اجازه را نمی داده است. گاهی تبادلات بین ادیان به خاطر اتفاقاتی به وجود می آید و فرصتی است که از آن استفاده شود اما خیلی اوقات هم این اتفاق نمی افتد. اما خداوند این حجت آخر را نگاه داشته تا این اتفاقات بیفتد و این گستره جهانی دعوت به دین حقه اتفاق بیفتد.

علی قهرمانی در ادامه پیرامون ۴ شرط اصلی و کلی ظهور گفت: یکی قانون آسمانی ای است که مردم بر اساس آن زندگی کنند. یعنی احکام تمام شئون زندگی که همان آیات نورانی قرآن و روایات معصومین است. دومین شرط یک رهبر آسمانی است که خود امام زمان را داریم که حی و حاضر و زنده است. بر خلاف کسانی که می گویند ایشان ظهور کرده و از دنیا رفته و کسانی که می گویند هنوز به دنیا نیامده است. به جز امام زمان در مورد سایر ائمه توصیه به گرفتن جشن میلاد نمی بینیم. در مورد ایشان چون غیبت طولانی مدت داشته اند و برای این که بهانه به دست منکران حضرت نیفتد توصیه هایی داریم که روز میلاد امام زمان (ع) را گرامی بداریم و روزی مشخص باشد. می بینیم که ۲ شرط اول تحقق پیدا کرده است. اما ۲ شرط دیگر محقق نشده است.

وی در ادامه پیرامون ۲ شرط دیگر گفت: یکی شرایط جهانی ظهور است. این رهبر آسمانی در یک شرایطی قرار است حکم فرمائی کند. یعنی آمادگی جهانی و این که مردم از شناخت یک مرحله بالاتر بروند. هنوز این شناخت محقق نشده تا چه رسد به طلب و بعد از طلب، عطش برای ظهور چنین منجی ای. در روایات داریم که حضرت صاحب الامر از هر یک انبیاء گذشته یک نشانه ای دارد. مثلاً عصای حضرت موسی همراهش است و ... سنتی که از پیامبر اکرم دارد این است که در روایات آمده که قبل از ظهورش صحبت ها درباره ظهور زیاد می شود و مردم او را طلب می کنند. درباره حضرت موسی هم داریم که مردم از خدا خواستند و این خواستن و طلب و گریه کردن ظهور او را خیلی جلو انداخت. در مورد امام زمان هم همین طور است.

علی قهرمانی اضافه کرد: مولفه بعدی به وجود آمدن اضطرار ظهور است که مردم بفهمند بدون حجت خدا واقعاً نمی شود عالم گلستان بشود. اوست که می تواند با قانون آسمانی و جامع جهان را به جایگاه عدل و بهشت گونگی برساند. چهارمین چیزی که باید محقق شود یاران و پیروانی است که باید این رهبر آسمانی را هم در ظهور و هم پس از ظهور یاری کنند. از فرماندهان لشکر، تا استان داران، تا کسانی که بتوانند در جنگ تبلیغاتی با دشمن از پس او بر بیایند و ... دانشجویی نامه ای به رهبری نوشته بود که با وجود برخی ناکارآمدی ها و افراد ناکارآمد چرا سکوت کرده اید؟ ایشان در پاسخ گفته بودند منتظر جوان های خودساخته از لحاظ علمی و اخلاقی مثل شما هستیم که توانایی اجرایی برای ورود به میدان داشته باشند.

وی سپس اظهار داشت: از این ۴ شرط فقط ۲ شرط اول محقق شده اند. ما هنوز نتوانسته ایم امام زمان را به دنیا خوب معرفی کنیم. اربعین یک ظرفیت بسیار بزرگ جهانی و بزرگ ترین فستیوال و گردهمایی جهانی است که یک اقلیت دینی در کل جهان رقم زده که درباره امام حسین (ع) است. این اقلیت دینی یعنی تشیع نهایتاً حدود ۲۰۰ میلیون جمعیت دارد. امام زمان در ابتدای ظهور و قیام شان خودش را با امام حسین معرفی می کنند. آیا توانسته ایم از این ظرفیت برای معرفی امام زمان استفاده کنیم؟ تا چه رسد به اتفاقات بعدی.

علی قهرمانی درباره علائم ظهور و نسبت انقلاب اسلامی ایران با مسأله ظهور نیز گفت: علائم ظهور را باید دسته بندی کنیم. برخی علائم که در روایات هم توصیه شده خیلی مهم اند و زمینه ساز هستند. مثل روایتی که از امام موسی کاظم (ع) نقل شده که می فرمایند مردی از قم قیام می کند، مردم دنیا اعم از مومن و بی دین (تعبیر ناس را به کار می برند) را به حق دعوت می کند و کسانی که قلب هایشان مثل پاره های فولاد است دور او جمع می شوند. انقلاب او

ادامه می یابد و انواع جنگ ها بر آن ها تحمیل می شود اما آن ها نه می ترسند و نه از این حربه ها خسته می شوند و بر خدا توکل می کنند. از تعبیر حرب در این روایت استفاده شده. عرب فقط به جنگ نظامی حرب نمی گوید. در صورتی که حضرت از تعبیر قتال یا جهاد می توانست استفاده کند.

وی در انتها گفت: اگر ما می خواهیم برای ظهور آماده شویم باید ترس به دل مان راه ندهیم. از این فتنه ها و حربه ها خسته نشویم بلکه این ها را نشانه ای بدانیم برای آشکار شدن و ریزش منافقین که در روایات داریم فتنه های آخرالزمان باعث آشکار شدن منافقان می شود. باید این ها را بدانیم و ایمان مان را تقویت کنیم. اگر هم به دنبال علائم می گردیم علائمی باشد که نشان دهنده راه باشد نه علائمی که ما را به عقب گرد وا دارد.

حجت الاسلام محمد رضایی تهرانی در گفتگو با خبرنگار مهر پیرامون شهادت امام حسن عسگری گفت: امام حسن عسگری (ع) کوتاه ترین دوره امامت را در میان ائمه دارند و دشمن برای حذف فیزیکی حضرت خیلی سریع وارد میدان می شود. سرّ این قضیه هم این است که ایشان آخرین امامی بودند که قرار بود از وجود نازنین ایشان حضرت بقیه الله الاعظم قدم به دنیا بگذارند. از آن جا که پیشاپیش رسول اکرم (ص) فرموده بودند که آخرین امام و حجت خداوند قائم هستند و همه ظلم و فسادها را ریشه کن می کنند به طور طبیعی ظالمان و غاصبان در صدد بودند تا تولد ایشان محقق نشود.

این استاد حوزه و دانشگاه افزود: لذا هم امام را در منطقه ای که مانند پادگان نظامی بود (عسگر) نگهداری می کردند و هم از داخل خانه با جاسوس های مختلف به صورت کنیز و غلام و ... تحت نظارت داشتند که جلوی تولد حضرت مهدی (ع) را بگیرند. اما به هر حال علی رغم همه تلاش های دشمن، خداوند بر اساس آیه و مکروا و مکر الله و الله خیر الماکرین، بقیه الله الاعظم ارواحنا فداه را به دنیا می آورند و دشمن را ناکام می گذارند. به گونه ای که حکیمه خاتون، عمه حضرت مهدی (ع) به حسب ظاهر متوجه نمی شوند که نرجس خاتون قرار است بچه دار بشود. اما شب تولد وقتی امام حسن عسگری به حکیمه خاتون می گویند که حضرت متولد خواهند شد تعجب می کند و می گوید علائم حمل را در نرجس خاتون نمی بینم.

وی همچنین عنوان کرد: امام حسن عسگری (ع) در دوران کوتاه ۶ ساله امامت شان همه وظایف امام را در عالی ترین سطح داشتند که بیشتر توسط نمایندگان شان در تنظیم روابط مردم نسبت به خود و جامعه تبلور پیدا می کند. ایشان منشوری دارند با ۲۰ عنوان در جهت توصیه به شیعیان در مسیر تقوا و انجام وظایف الهی که در تحف العقول آمده است. در تعامل با اهل سنت حضرت فضای تقریب را باز می کند. می فرماید با آن ها نزدیک باشید و آن ها را به فرهنگ اهل بیت نزدیک کنید. صله رحم داشته باشید. در تشییع جنازه آن ها شرکت کنید. همه محبت ها را به سمت ما جلب کنید و هر زشتی و ناهنجاری را از ما دور کنید. همچنین مسایل، باورها و رفتارهای خرافی را به ما نسبت ندهید.

محمد رضایی تهرانی پیرامون شروع امامت امام زمان نیز گفت: امامت هر امامی با شهادت امام قبلی آغاز می شود. این یک اصل کلی معرفتی است. امام زمان (عج) بعد از شهادت پدر بزرگوارشان عهده دار امامت می شوند. البته کوچکی سن مطرح نیست. در امام جواد و امام هادی علیهم السلام نیز این تجربه وجود داشت. همان طور که قرآن حضرت عیسی (ع) را از همان گهواره معرفی می کند. در آیه ۳۰ سوره مریم می فرماید: قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا.

مسأله غیبت مسأله محرومیت از امام نیست بلکه مسأله محدودیت ارتباط است. از طرفی این مسأله از سوی ما است و نه از سوی امام. از ناحیه امام هیچ گونه محدودیتی وجود ندارد. اما مخاطبان در یک محدودیت ارتباطی جمعی و نه فردی قرار دارند

وی پیرامون مسأله غیبت خاطر نشان کرد: مسأله غیبت مسأله محرومیت از امام نیست، بلکه مسأله محدودیت ارتباط است. از طرفی این مسأله از سوی ما است و نه از سوی امام. از ناحیه امام هیچ گونه محدودیتی وجود ندارد. اما مخاطبان در یک محدودیت ارتباطی جمعی و نه فردی قرار دارند. خودشان می فرمایند من مثل خورشید پشت ابر هستم. عبور از زیر سایه ابر با یک حرکت افقی و یک حرکت عمودی ممکن است. ممکن است شما با اتومبیل حرکت کنید و از محدوده ابر خارج شوید یا با هواپیما از ابرها عبور کنید و در محضر خورشید قرار بگیرید. اما ممکن است کل شهر این حرکت را نتوانند انجام بدهند.

وی سپس اضافه کرد: در زمان غیبت ارتباط مخاطبان با حضرت محدودتر رقم می خورد که این محدودیت در دوران غیبت کبری بیشتر نیز شده است. خود حضرت نیز می فرمایند اهمالی از ناحیه ما صورت نمی گیرد، ما حواسمان به شما

هست. غیر از این که دوشنبه ها و پنجشنبه ها مستقیماً پرونده ها محضر حضرت است امام زمان (ع) به عنوان حجت خداوند تقدیم می شود، این ارتباط را با مردم نیز دارند. علت غیبت حضرت نیز تنها این مسأله نیست که قصد داشتند ایشان را به شهادت برسانند. چرا که خداوند می توانستند ایشان را از شهادت حفظ کنند. رسیدن به آمادگی برای دریافت حق، فضای مناسب اجتماعی و عواملی از این قبیل هم مطرح است.

محمد رضایی تهرانی درباره مقوله انتظار نیز گفت: هر جا نعمت و برکتی وجود دارد شیطان تلاش می کند تا آن را از انسان ها بگیرد. انتظار یک مقوله دو طرفه است. امام عصر (عج) منتظر امر الهی هستند و ایشان در انجام وظایف شان هیچ گاه کم نگذاشته اند. به لحاظ معرفتی هیچ گاه بالایی محتاج پابینی نمی تواند باشد. ما هم منتظر هستیم اما نه منتظر واقعی. فعلاً منتظر اسمی هستیم. در منتظر واقعی انتظار متبلور است. مثل کسی که تلاش می کند در کنکور نفر اول بشود یا ورزشکاری که می خواهد در المپیک مدال طلا بیاورد. حالت انتظار برای رسیدن به این هدف در لحظه لحظه زندگی اش، انواع تمریناتش، حرف ها و موضع گیری هایش خودش را نشان می دهد. اگر ما می خواهیم طلای ظهور را داشته باشیم انتظار باید در زندگی فردی، اجتماعی، سیاسی، حوزه هایمان، مدارس مان، صدا و سیما مان و تمام عرصه هایمان خودش را نشان بدهد.

وی افزود: در این مسایل نیاز به آسیب شناسی و فرهنگ سازی داریم. فیلم سازان ما، داستان نویسان ما، صدا و سیما، کتب درسی و دانشگاهی، حوزه های علمیه و خلاصه هر جا را که می نگریم فضای انتظار و طلب حضور بقیه الله الاعظم بسیار ضعیف و گاهی خنثی است. برای تغییر این فضا باید همه دست به دست هم بدهیم و تلاش کنیم.

محمد رضایی تهرانی پیرامون جریان های مخرب مهدویت در فضای کنونی جامعه اظهار داشت: البته مطرح کردن جریان های مخرب خودش به بزرگ کردن آن ها می انجامد، لذا در این زمینه باید خیلی هوشیار عمل کرد. عاشقان امام زمان (ع) با پرداختن به کلیت آن ها و دادن هشدارهای لازم باید فضای جمعی جامعه را به سمت حرکت صحیح سوق دهند. رابطه با مهدویت از طریق مرجعیت است و بر قله مرجعیت ولایت فقیه است و مسیر هم روشن است. اگر این مسیر روشن بشود خیلی از جریان های رهزن انحرافی به فراموشی سپرده می شود.

حجت الاسلام محمد صابر جعفری در گفت و گو با خبرنگار مهر پیرامون شهادت امام حسن عسگری گفت: امام حسن عسگری (ع) مانند سایر ائمه زمینه سازی برای امامت حضرت مهدی (ع) را داشتند و این زمینه سازی را از چند جهت انجام دادند. هم به لحاظ دادن بشارت آمدن حضرت مهدی (عج) و تأکید بر وعده الهی و همچنین وقت ولادت ایشان، امام حسن عسگری (ع) می فرمایند که خدا را شاکرم که دیدار فرزندم را نصیب نمود؛ با این هدف که به مردم اعلام کنند که ایشان متولد شده اند. از طرفی ایشان برای سلامتی فرزندشان عقیقه می دهند و افراد مختلفی از این عقیقه استفاده کردند. همچنین یارانی که به دیدار حضرت می آمدند ایشان حضرت مهدی (ع) را به بعضی از یاران که خاص تر بودند نشان می دادند. همچنین ایشان افرادی مثل حکیمه را صدا کردند تا شاهد تولد باشند.

رئیس انجمن علمی مهدویت حوزه علمیه قم در ادامه عنوان کرد: امام حسن عسگری (ع) قبل از شهادت شان اعلام کرده بودند که وقتی می آید من دیگر نیستم. امام شما کسی است که نشانه ها و ویژگی های مطاع ها و کالاهای شما را می گوید. با این نشانه ها کسانی مثل ابوالادیان و دیگران بر امامت حضرت مهدی (ع) توسط امام حسن عسگری (ع) رهنمون شدند.

محمد صابر جعفری پیرامون جریان شناسی جریان های موجود در کشور در حوزه مهدویت اظهار داشت: جریانات مختلف پیرامون مهدویت در طول تاریخ وجود داشته اند اما اشکال و اسامی آن ها تغییر می کند. یکی از جریانات موجود فعلی افرادی هستند که شکل های مختلف ادعایی را دارند. مدعیان مختلفی که البته همیشه هم وجود داشته اند. گاه سخن از وکالت و وصایت از امام می گویند و گاه سخن از فرزند و همسر امام بودن. هم در بیمارستان های روحی و هم در زندان ها افرادی اینچنین را داریم که یا به لحاظ بیماری و یا به لحاظ اغراض سیاسی و ... این ادعا ها را مطرح می کنند. این مسأله همیشه تاریخ بوده است.

وی ادامه داد: در حال حاضر از آن جا که استکبار جهانی از نظام اسلامی ضربه خورده است برای این که بتوانند مسیری که امام (ره) شروع کرد را بشکنند و با توجه به این که جمهوری اسلامی بر اساس نیابت عام از امام زمان است و بر اساس ولایت فقها در دوران غیبت به عنوان جانشینی امام زمان (ع) مطرح می شود، بررسی کردند تا ببینند باید چه بکنند. لذا الان جریان های مختلفی را به صورت تشکیلاتی تر و برنامه ریزی شده و با کمک شبکه های مختلف شاهد هستیم. از فرقه ها و عرفان های نوظهور تا مدل های انرژی و مسایل دیگر که این ها همان گروه مدعیان هستند.

محمد صابر جعفری افزود: یک جریان هم طبق تعبیر روایات مستعجلون هستند. یعنی کسانی که درباره ظهور دچار شتاب زدگی اند. در این که ظهور اتفاقی ارزشمند است و ما در آن تأثیرگذار هستیم و باید مقدمات ظهور را فراهم کنیم شکی نیست. اما در طول تاریخ افرادی را شاهد هستیم که در این باره دچار شتاب زدگی می شوند. مثل افرادی که در دوران حکومت صفویان می بینیم که به خطا می روند. افرادی که برخی شان آدم های کمی هم نبودند. تصور می کردند حالا چون حکومت صفوی در مقابل جریانات پیشین آمده و توجه به اهل بیت علیهم السلام داشته پس این جریان، جریانی است که متصل به ظهور است. این ها گاهی دچار شخصیت زدگی نیز می شدند. نام هایی برای شخصیت ها به عنوان مقدمه ای برای ظهور می گذاشتند و ... این شتاب زدگی را امروز نیز می بینیم. برخی افراد که تریبون نیز دارند در این موضوع گاهی به خطا می روند.

وی سپس گفت: در این که همه ما مشتاق ظهور هستیم و امام (ره) انقلاب را مقدمه ظهور عنوان کردند شکی نیست. در این که جهان مستضعفان پیش از ظهور به حرکت در می آیند و باید برای اتصال این انقلاب به ظهور دعا و تلاش کنیم نیز شکی نیست. اما گاهی افراد دچار شتاب زدگی به این معنا می شوند که یک حرکت را به معنای حتمیت اتصال به ظهور عنوان می کنند. مثلاً می گویند چند دهه دیگر حتماً باید این انقلاب به ظهور متصل شود. توجه نمی کنند که اگر ما بر اساس اصول انقلاب حرکت کنیم طبیعتاً به ظهور نزدیک می شویم اما زمان نمی شود برای آن تعیین کرد و این یک حتم نیست. چون ممکن است ما کوتاهی کنیم. مسئولین مان به دنبال دنیازدگی و مسایل دیگر بروند، با ولایت فقیه همراهی نکنند، بر سر مسایلی دچار اختلافات بشوند، یا در برخی امتحانات کم بیاورند، همه این ها می تواند عواملی باشد تا ظهور را به تأخیر بیندازد.

خود حضرت امام با این که هدف انقلاب اسلامی را تحقق ظهور عنوان می کردند، اما می فرمودند که اگر ما سستی و کوتاهی کنیم و این انقلاب ضربه بخورد تا قرن ها و یا مگر تا ظهور خود حضرت دوباره اسلام سر بلند کند

محمد صابر جعفری همچنین عنوان کرد: خود حضرت امام با این که هدف انقلاب اسلامی را تحقق ظهور عنوان می کردند، اما می فرمودند که اگر ما سستی و کوتاهی کنیم و این انقلاب ضربه بخورد تا قرن ها و یا مگر تا ظهور خود حضرت دوباره اسلام سر بلند کند. یعنی قواعد و سنت های الهی حاکم است. قرار بر این نیست که خداوند زمان کوتاهی ما و زمان تلاش ما یک جور بخواهد با ما رفتار کند.

وی اضافه کرد: گروه سوم نیز منطق شان بی تلاشی و بی تحرکی است. اسم های مختلفی هم بر روی خود می گذارند و تصور می کنند که دارند در حق دین و اهل بیت لطف می کنند. خودشان را به خیال شان از زمان و زمانه کنار می کشند و راه درست را همین می دانند. تصور می کنند خدا باید امام زمان را بیاورد و ما کاره ای نیستیم. در حالی که اصل بر این است که انسان وظیفه ای دارد و خداوند از انسان تلاش و کوشش می خواهد. *لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى*. تغییر عالم به دست اراده انسان است. *إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ*. این گونه نیست که من نسبت به همسایه و هم نوع و مسلمان دیگر بی توجه باشم بعد آرزو کنم که جزو لشکر امام زمان (عج) باشم که تمام توجه اش به احسان و انسانیت و حتی در مورد غیر مسلمان هاست.

محمد صابر جعفری سپس گفت: نمی شود ادعای دین داشت اما نسبت به دغدغه های دین و ولی دین بی توجه بود. نمی شود ادعای امام زمان داشت اما از زمان خود غافل بود. برخی از افراد این گروه لائیک اند برخی به ظاهر مذهبی اند و ممکن است جمع یا هیئتی نیز داشته باشند. غافل از این که رسیدن به قله ظهور نیاز به تلاش، آگاه سازی، فعالیت، کار جهادی، کار تشکیلاتی، شناخت دشمنان امام زمان، شناخت کسانی که می خواهند زمان را تصاحب کنند، شناخت کسانی که جامعه را بر خلاف اهداف امام زمان سوق می دهند و ... دارد. نه این که خود را کنار بکشیم و بگوییم من بی طرفم. این جا بی طرفی اصلاً معنا ندارد. این یعنی در صف دشمن بودن.

وی اظهار داشت: گروهی نیز توجه شان به این است که ما وظیفه ای داریم و قله هدفی ما ظهور و آماده کردن جامعه برای ظهور است. نگاه مان باید مثل خود امام بشود. نگاهی جهانی و نگاهی که دغدغه عالم را ببینیم. صف جنگ مبارزه میان اسلام و کفر را ببینیم که در طول تاریخ بوده و امروز هم وجود دارد. بالاخره در دوران غیبت امام زمان به طبع دستور خداوند جهان بدون رهبر نیست. در دوران غیبت، دین بدون متولی که نمی تواند باشد. تاکنون بیش از ۱۰۰۰ سال غیبت طول کشیده و معلوم هم نیست که چقدر دیگر طول بکشد. آیا دین، جهان و ... می شود بدون متولی باشد؟

محمد صابر جعفری افزود: خود اهل بیت فرمودند به علما مراجعه کنید. عقل هم همین را می گوید. این منطق می گوید تلاش و کوشش و حرکت لازم است و می گوید من باید وظایف امروز را انجام دهم. این منطق می گوید هیچ انسان عاقلی به خاطر این که فردا قرار است آفتاب بیاید شب در تاریکی نمی ماند، بلکه چراغی روشن می کند. هیچ منطقی

نمی گوید چون قرار است بهار بیاید پس در دوران زمستان از سرما بلرزیم. در روایات ما گفته شده که منتظران واقعی این گروه هستند. امام سجاد (ع) فرمودند غیبت برای منتظران واقعی مثل دیدار امام است و امروز در محضر امام هستند و کسانی هستند که پنهان و آشکار برای دین خدا تلاش می کنند. یعنی پیوسته در حال تلاش و کوشش اند.

محمد صابر جعفری درباره علائم ظهور نیز گفت: علائم ظهور مانند تابلو های راهنمایی و رانندگی است که ما را به مقصد نمی رسانند و فقط یک نشانه هستند و تلاش ماست که ما را به مقصد می رساند. یکی از مشکلات ما علامت زدگی است. یعنی گاهی فقط به دنبال علائم هستیم. در حالی که حرکت ما و شرایط ظهور و آمادگی هاست که ما را به مقصد می رساند و نه علائم. علائمی که حتمی است و نشان گر ظهور است هنگام ظهور رخ می دهد. خیلی از علائم هم علائم غیر حتمی اند که جهت را نشان می دهند. در کنار علائم هم دسته ای تشکیل می شود که دسته هدایت است برای شناخت امام. این ها نزدیک ظهور رخ می دهد.

وی سپس گفت: بنابراین اگر کسی ادعا کرد که من فلان علامت ام و می بینیم که مثلاً ۱۵ سال است می گوید من فلان علامت ام معلوم می شود که جزو مدعیان است و دروغ می گوید. اتفاقاتی مثل جریانات سوریه، یمن و ... را نمی توانیم قطعی بگوییم که جزو علائم اند. اما می توانیم بگوییم اتفاقی تحت عنوان بیداری اسلامی به عنوان شرایطی که فضا را می تواند برای پذیرش امام آماده کند، به شرطی که ما کار فرهنگی درست صورت بدهیم و موقع رسیدن به خیمه معاویه دچار تردید نشویم و درست عمل کنیم، اگر این شرایط رخ دهد می تواند ما را در مسیر ظهور قرار دهد؛ ان شاء الله.